

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

М.Ю. Яковенко, студент гр. М-91

Н.О. Байстрюченко, к.е.н., ст. викладач
Сумський державний університет, м. Суми

Впродовж тривалого часу в народному господарстві переважав розвиток сировинно-видобувних галузей, котрі є найбільш екологічно небезпечними галузями промисловості. Відхід від «споживацької» стратегії розвитку зумовив зміну поведінки суспільства, розробку нових концепцій управління.

В останні десятиліття з'явилися нові наукові напрями, які генерують в собі як класичні вчення, так і новітні уявлення про людину, суспільство і природу та їх співіснування. Одним з таких напрямів є екологічний менеджмент – окрема наукова дисципліна та своєрідна ідеологія управління виробничою діяльністю, оскільки пропонує дієвий інструментарій для розв'язання поточних та попередження виникнення нових еколого-економічних проблем виробництва [1].

Система екоменеджменту в Україні визначається, формується і регламентується Законом України «Про охорону навколишньої природного середовища», що прийнятий ще в 1991 році.

Запобігання негативним наслідкам людської діяльності і проведення попереджувальних заходів для створення безпеки населенню і навколишньому середовищу сьогодні є одним із найважливіших завдань, що постають перед урядом і відповідними державними органами України. Стійкий економічний розвиток потребує серйозних організаційних і управлінських витрат на зазначені цілі. Зростаючий транскордонний екологічний вплив і інші негативні наслідки свідчать також про необхідність посилення міжнародної діяльності в сфері забезпечення безпеки і створення погоджених глобальних заходів у напрямках реалізації принципів сталого розвитку [2].

Сьогодні мотивація впровадження системи екоменеджменту за кордоном та в Україні значно відрізняється: для Заходу - це усвідомлене бажання підвищити свій імідж і увійти в число лідерів на ринку, що дає додаткові шанси одержати гарантію банку на кредит (позичку); в Україні - прагнення підприємства одержати в законодавчому порядку систему пільг (в оподатковуванні, кредитуванні, інвестуванні, соціальних програмах) [3].

Основні етапи формування ефективної системи екологічного менеджменту в Україні представлені на рис. 1.

Отже, екологічний менеджмент має значні перспективи для розвитку, які сприяють забезпеченню природними ресурсами та отриманню прибутку від підвищення ефективності управлінської діяльності.

Рисунок 1 – Етапи формування системи екологічного менеджменту

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Потай О.А. Концептуальні засади екологічного менеджменту підприємства / О.А. Потай // Регіональна економіка. – 2008.
2. Семенов В.Ф. Екологічний менеджмент / В.Ф. Семенов. – К.: Лібра, 2004. – 407 с.
3. Васюкова Т.Г. Екологія / Т.Г. Васюкова, О.І. Ярошева. [Підручник]. – К.:Конкорд, 2009. - 524 с.

Екологічний менеджмент у загальній системі управління : збірник тез доповідей Тринадцятої щорічної всеукраїнської наукової конференції, м. Суми, 17-18 квітня 2013 р. / Відп. за вип. О.М. Теліженко. — Суми : СумДУ, 2013. — С. 158-159.